

foc i lloc

Asimetria de responsabilitats

Motius de desafecció envers la classe política

M. JESÚS **LLUELLES LARROSA**

La ciutadania va perdre la confiança en la classe política a la llum dels darrers esdeveniments. Només cal esmentar algunes de les actuacions de les administracions públiques que, de nord a sud, generen aquest sentiment. Així, el comú d'Ordino, que ofereix en concessió per 15 anys el Centre de Congressos, no aconsegueix llogar unes instal·lacions clausurades per la fallida d'Ordino Studios. Més al sud, la capital abandona la vocació de ciutat de congressos i externalitza una infraestructura que va costar 11 milions d'euros, ja que, amb un 3% de convencions, no assolix l'objectiu inicial. Per a l'equip comunal, la solució passa per ubicar-hi un casino, aspiració compartida amb Escaldes per Caldea. Quin canvi per la plaça del Poble, abans espai públic que acollia l'Institut d'Estudis Musicals, activitats esportives i culturals i ara vinculat a màquines escurabutxaques. La proposta, com a mínim, és poc elegant. Paral·lelament, la corporació reviu un projecte que mai ha estat abandonat, el telefèric de Carroi que, a banda d'altres consideracions, suggereix una imatge de ferralla. Finalment, arribem a Naturlàndia, tema

abastament tractat per Miquel Calsina, que, amb uns 10 milions de pèrdues, és l'exemple paradigmàtic del que no s'havia de fer. Un projecte capaç de posar en risc la sostenibilitat del comú, al límit de l'endeutament permès. Pujar taxes, solució que tothom intuïa, és la sortida fàcil a un problema que potser requereix més contundència.

Si els webs de les corporacions fossin més transparents, es podrien valorar costos, beneficis i oportunitat d'altres projectes. Però la transparència també comporta demanar responsabilitats als que es van omplir la boca defensant projectes que el temps ha demostrat inviables i que han posat en perill les finances comunals.

El diner públic es volatilitza sense trobar culpables i la solució fàcil és apujar impostos. Com diuen alguns, l'Estat i els seus representants haurien de ser jutjats amb els mateixos estàndards que s'apliquen a les conductes privades. Mentre s'exigeix als professionals responsabilitats en l'exercici de la seva activitat, rarament es fa amb els polítics. A la vista dels nous projectes, es demostra que no han après de les experiències anteriors. Finalment, tampoc passa res.